

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена

За Црну Гору на годину 8 круна, на по годину 4 круне.

За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на год. 12 круна, на по год. 6 круна.

За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по годину 10 франака у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.

Поједини број 20 хел.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата се шаље поштом са само упутницом, само и непосредно администрацији „Глас Црногорца“ на Цетињу, а коме је наручије, г. Перу Рамадановићу, К. Ц. агенту у Котор. Донеси се шаљу Уредништву Руконис се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 телера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 телера.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Нашег Министра Војног производимо у чин официра народне војске подофицире:

Сава В. Пауновића у баталиону величком и Павла С. Алексића у баталиону трепачко-шекарском.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Број 3230.

1882

Цетиње, 5. новембра 1905. г.

Никола с. р.

Министар Војни
В. Пламенац с. р.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе

На предлог Нашег Министра Војног ријешили смо и рјешавамо:

да се Пику Јовићевићу, досадашњем поручнику Стојеће војске, у недјејству, уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 7. новембра 1905 год.

Никола с. р.

Број 3254

1887.

Министар Војни
В. Пламенац с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— Њихова Височанства Књаз Мирко и Књазина Наталија са синчићем Књазом Стеваном последије подужег одсуства, које су провели у иностранству, долазе вечерас на Цетиње.

ЦЕТИЊЕ, 11. новембра.

Спољашња политика Инглеске.

Недавно је у Лондону, на банкету, који је држат у почаст закључног савеза с Јапаном, маркиз Лавдоун држао говор, у коме је изнио читав програм инглеске спољашње политике.

Увносећи тај савез, који бајаги осигурава општи мир, маркиз је рекао, да се тијем савезом постизављу три задаће: прво — очување мира, друго — цијелокупност Китаја и политика отворених врата, и треће — узајамна одбрана од спољашњег нападаја. Прва задаћа, по мишљењу говорника, постизава се врло просто, јер „ако Инглеска и Јапан важеле, мир видје неће бити нарушен“. Ова је предпоставка, разумије се, основана на томе, као да би ове двије државе, Инглеска и Јапан, биле тако јаке, да могу спријечити нарушење мира на с чје стране било, према таква предпоставка вахтијева, да се још и фактима потврди, а при томе мир није осигуран баш од те двије савезне државе, ако оне „пожеле“ да га наруше. Друга пак задаћа тешко да се може рачунати као озбиљна, кад се Квантунг са Портартуром налазе у јапанским рукама, Веј-Хај-Веј у инглеским, јужна Манџурија се опет фактичка налази под влашћу првих, а Шангај — под влашћу других. Принципи „отворених врата“ лако је објављивати, кад се сва трговина у Манџурији и јужном Китају налази у јапанским и инглеским рукама. Таква изјава од стране инглеског ми-

нистра иностраних дјела није друго, до подругивање и изазив упућен мање сретним конкурентима.

Трећа задаћа чини допуну прве и служи као потврда инглеско-јапанске хегемоније. Маркиз Лавдоун објављује на вас глас, што оно веле *urbi et orbi* о инглеско-јапанској сили и своје ријечи потврђује пријетњом, да ће уништити свакога, ко не буде признао ту хегемонију, а таква пријетња тешко да може послужити општем миру.

Али се маркиз Лавдоун није задовољио самом изјавом о инглеско-јапанском савезу, — он говори и даље о инглеско-француском споразуму и пориче, да би тај споразум могао проузроковати, да се друге државе огуђе од Инглеске. „Напротив, говори он, Инглеска је готова, да такве споразуме закључи и с другим државама, само ако оне то важеле и ако то не би вријеђало савез Инглеске са Јапаном“.

Према овоме, како нише петроградско „Слово“, лако је појмити, да инглеско-јапанска хегемонија, коју је привала Француска, потребује признање и од других држава, које и повива Лавдоун, да се на примјер Француске угледају. „Пут је зато, говори маркиз, отворен, треба само показати добру вољу, па ако се ти јем не нарушавају јапански интереси, ми ћемо отворити своја наручја“.

Тешко се јасније може израћи почетак трајне коалиције ради захвата у своје руке крме свјетске међународне равнотеже. Нова „империјалистичка“ политика Велике Британије довела је инглеске дипломате к тројној коалицији ради захвата међународне власти. Но да ли се Инглеска одрекла од свога традиционалног егизма? — могу упитати они, који су познати с вјековном инглеском политиком.

Разумије се, не. Себични интереси стоје код Инглеца као увијек на првом плану и дају правац читавој њиховој политици. Али силом прилика они су принуђени били, да поред својих признају још и јапанске интересе, јер само помоћу Јапана они су могли своје цијељи постићи. Прва цијељ инглеска била је да ослаби Русију, као најопаснијег конкурента на Истоку, и први резултати инглеско-јапанског савеза био је руско-јапански рат, који је, заједно с унутрашњим нередима, на дуго потискао руске трговце с источних пазара и на дуго зауставио Русију у њеном кретању према Тихом океану.

Постигнувши ту цијељ, сад се Инглеској истиче друга, — да застави немачко супарништво. Али то супарништво није за Немачку опасно само на Далеком Истоку. — оно јој пријети и на Западу, у Јевропи и Африци и на бреговима Персијског залива. За побједу над таквим супарником најје јој довољан сам Јапан, јер Јапан за сад нема значаја у Јевропи; с тога су јој потребити други савезници и помоћници, — ту јој долази споразум са Француском, за којим је у виду коалиције и с другим државама.

Те су државе већ и обиљежене. То су: Италија, Шпанија и Португалија, а може бити и Русија, према да се маркиз Лавдоун у ово потоње слабо за сад нада...

Ако би инглески министар иностраних дјела успио да састави ту коалицију, онда би могао мирно поживати на лаворикама, јер би та коалиција све узурпирала за Инглеску, као што је Јапан за њу радио приликом рата с Русијом. Инглеска би могла онда прекретити руке и гледати из прикрајка, како други туку њеног супарника, а она би пожњела плодове њихових трудова.

На хоће ли јој тај план испаста за руком?

Француска је, као што је повјато, већ пошла на удицу и пристала је, да за Инглеску види вреле коштане из ватре, а има се разлога мислити, да ће и Италија поћи истим путем. Но хоће ли за њима поћи и савезник, којег Инглеска највише жели? Хоће ли за њима поћи Русија?

То питање данас највише мучи инглеске политичаре, који грозничаво прате увутарњи покрет у Русији, који смета, да се Русија заузме међународним пословима. Али се је надати, да ни онда кад све то прође, Русија неће крвљу своје војске тврдити инглеско господарство на свјетским пазарима.

Вријеме покоравња међународним концертима прошло је. У будућој политици Русија мора се тврдо држати принципа независног рада, који је сагласан интересима рускога народа, и мјесто да потпомаже Инглеску, њој би више ишло у рачун, да ради да створи другу међународну коалицију против инглеско-јапанске хегемоније.

Више је но вјероватно, да ће на јасан позив маркиза Лавдоуна Русија одговорити не мање јасним ћутањем, остављајући другима, да се бацају у наручја Инглеској и да жртвују своје интересе у корист инглеске себичности.

БРАТСКИ ОДЗИВИ.

Поводом Лучинданског прогласа Њ. Кр. В. Господара „Београдске Новине“ у свом 301. броју доноси овај чланак:

Књаз Никола упутио је својим Црногорцима проглас, који смо донијели у броју нашега листа од 29. октобра. У томе прогласу мудри владалац Црне Горе позива своје вјерне и јуначке поданике, да му пошљу своје изабранике, да се с њима договара и ради на добру отаџбине. Његовјештавајући промјену прилика, црногорски Књаз по својем властитом нахођењу даје своме народу *успав*, т. ј. удпо у управљању државним пословима, и тиме му пружа прилику, да и на томе пољу покаже и докаже ону исту љубав према својој кршној домовини, коју је небројено пута доказивао и доказао на јуначком мегдану.

Од *теократске државе* Црна Гора постала је највише *аутократски монархија*. Сада, по увиђаности њенога владалаца, улази у нов, сувремени облик државне управе, у *уставну монархију*.

Ма да се у Књажевом прогласу вјером напомиње, да се новим обликом владавине не даје *воља* много, увијерени смо, — нарочито за то, што знамо, да владалац Црне Горе пажљиво одмјерава сваки свој корак, и претходно га дубоко и свестрано проучава, — да ће црногорски устав, дајући народу учешће у управљању државом, имати за главни циљ, да владасту пружа ону драгоцену помоћ, која увијек истиче из једнодушности између народа и владалаца. У њему ће свакојако бити оне одредбе, које чине есенцију уставних права у слободном и напредном земљама. За саму Црну Гору од прегледне је важности, да *први кораци у уставности буду ширеми и одмјерени*, како би се несумњиво утврдила и јавно признала корист од промјене, која је дошла иницијативом влада-

очевом. У томе погледу одмјереност, коју владалац напомиње у својем прогласу, може бити само од користи за утарђивање новог режима у држави, и за правлан и природан развитак парламентаризма. Као што у природи не може бити скокова без штете по нормалан развитак, тако исто не може их бити ни у друштву људском. Уставна агрда, коју владалац Црне Горе валааи за потребно, да данас даде својој држави, мора бити израз правих прилика у земљи. Она не смије бити ни пира, него што је потребно, али не смије бити ни одвећ тјескобна, да не би спутавала са свим оправдане тежње народне ка напретку. Ма да је врло тешко погодити праву мјеру у томе погледу, велико искуство црногорскога владара, и високо цијењена и призната мудрост, којом је он кроз дуги низ година срећно управљао пословима своје државе, озбиљно су јемство, да се неће ни у чему пренаглати, као и да се народи неће ускратити оно, без чега се улога његова у законодавству не даје ни замислити.

Иницијативом самога владалаца, Црна Гора учинила је велики корак ка напретку. Тај корак утарђује намери Књажеву, да свој народ води путем напретка. Од свијести и разборитости Црногорца, — а те су особине они увијек показивали, и у злу и у добру, и у миру и у рату, — зависне даљи напрдак њихове јуначке и славне отаџбине. Наше је дубоко увјерење да ће свијесни Црногорци умјети да цијене високо родољубље својега владалаца, и да ће му љубављу, послушношћу и поштовањем показати, да се није преварио, кад је рачунао на свијест и родољубље својих јуначких Црногораца. Само у сагласности између народа и владалаца, у узајамном повјерњу и поштовању, парламентарни режим може дати корисне резултате.

Уставни живот, који живи од слободе савјести, не даје се ни замислити, ако та слобода ма у чему буде окрњена. Од тога може бити само штете и за народ, и за владалаца. Али са употребом слободе иде и злоупотреба њена, као што сјенка иде уз предмет. У сузбијању таквих злоупотреба — сузбијању, које ће закони предвидјети — не смије бити насиља, мржње, жучности. Са свим је природно, да ће употреба слободне гријехи, бар у први мах, имати и погрешака. Такве погрешке најбоље је сузбијати разлозима, доказима; боље је обарати их, него угушивати. Законом се ваља служити тек у крајњем случају, кад се несумњиво утврди ала воља и намера. Иначе погрешан суд не исправља се казнама, него паметним и тачним суђењем. Без блажности, без толеранције, не могу се очекивати добри резултати у уставном и парламентарном режиму.

Ове врсте упућујемо нарочито онима, који ће имати први да отпочну пријевивање закона, и од којих ће много зависити, да нови ред ствари у Црној Гори, успјесима и напретком, ухвати чврста коријена. Ми од срца желимо, да сагласност и разуман споразум између народа и владалаца у Црној Гори отворе нове изворе снази народној и државној. То може бити само тако, ако се буду имале само на уму поуке Спаситељеве о блажности и опрштају.

У низу тих напомена нека нам је допуштено изнијети још једну братску ријеч.

У прошлости могло је бити и вољних и невољних грјешника. Могло се гријешити, јер се можда нијесу знале граница, до којих може ићи слобода појединца. Ступање у државни живот, у коме ће свачије право бити одређено специјалним законима, не би се могло племенитије обиљежити, него опрштајем за вољне и невољне грјешнике *општом амнестијом* за политичке кривце. Тиме би се превукао суиђером преко немилых успомена из прошлости, а радост због наступања нових дана загријала би срцеко црногорско срце, јер би се сваком Црногорцу, са висине владалачкога пријестола, дала прилика, да поради на напретку зједничке куће, а гријешницима би се пружила прилика, да поправе раније погрешке. То би био акт високе политичке мудрости, јер би се њиме ишчупале клице за даље размирице и трњења, од којих нека Бог сачува Црну Гору.

Догађаји у Русији.

ПЕТРОГРАД, 6 нов. — Одбор радничких пуномоћника закључио је, да повозе раднике, да предузму рад сјутра на подне.

ЛОДЗ, 7 нов. — Скоро у свим фабрикама рад је предузет, банке и дућани су отворени, изглед вароши је обичан.

МОСКВА, 8 нов. — Конгрес варошких земстава јуче је отворен. Више говорника изјавило је, да треба помагати Вите-а у настојању за умјереном отачаства.

МОСКВА, 9 нов. — Конгрес земстава и скоро сви говорници нагласили су, да потреба изјављује, да се рад Вите-а подржи и потпомогне, једино је потпредједник конгреса Шчепкин изјавио, да треба Вите-а свргнути или га принудити, да у року од три дана удијели ове слободе, које је Цар одобрио.

ВАРШАВА, 9 нов. — Пољачки представници, који се сад налазе у Петрограду дали су изјаву, у којој кажу, да пољачка странка тражи само аутономију Пољске, а не да се одвијели од Русије. Ови траже пољачку народну скупштину, као и право да буду заступљени у Посударственој Думи.

40 професора са овданих великих школа управили су конгресу земстава у Москви и руској штампи протест против проглашења ратног стања у Пољској, с изјавом, да је у Пољској било много мање изгреда, него у Русији.

ПЕТРОГРАД, 9 нов. — Данас су листови нашла Неки од њих протестују против увођења диктатуре.

ПЕТРОГРАД, 10 нов. — Опсадо стање проглашено је у губернијама Чернигов, Тамбов, Пенза, Курск и у неким окружјама губерније Саратовске.

МОСКВА, 10 нов. — Конгресу варошких земстава присијеле су депеше од равних удружења и покрајинских земстава, у којима изјављују, да општа потреба изјављује, да се рад владе потпомогне.

БАТУМ, 12 нов. — Ратно стање укннуто је.

МОСКВА, 12 нов. — Конгрес земстава и вароши изјавио се је са већином од двије трећине за свеопште гласање. Вузовници су разрушили јуче фабрику дувана и много другијех адања.

ЦАРИГРАД, 6 нов. — Драгоманов одлази руског и аустро угарског посланства одпутовали су јуче у Пиреј, где ће се 9. о. мј. састати међународна флота, која ће демонстрирати против Турске. У дипломатским се круговима држи, да ће Султан у потоњем часу попустити. У Илдузу се непрестано држе сједишнице министарског савјета. Не потврђује се глас, да је Феми-пеша затворен.

ХРИСТИЈАНИЈА, 6 новем. — Држ. сабор једногласно је изабрао данског принца Карла за краља норвешког, који је избор примио.

ПАРИЗ, 7 нов. — Шпански краљ Алфонсо стигао је овамо. Јутрос је посетио предједника Лубе-а.

ПОЛА, 7 нов. — Аустро-угарски ратни бродови, који ће учествовати у демонстрацијама против Турске, одпутовали су јутрос.

ТУЛОН, 7 нов. — И француски бродови, који ће демонстрирати против Турске, одпутовали су данас пут Митленеа.

ЛОНДОН, 7 нов. — Инглески параход „Хилда“ засукао се за магловитог времена, па је потонуо. 128 особе од полудге и сви путници погинули су, само их се пет спасло.

НАГАСАКИ, 7 нов. — Побунили су се 500 руских заробљеника на транспортним бродовима „Вла-

димир“ и „Вороњез“, на којима су имали бити превезени у Владивосток. Руски официри затражише помоћ од јапанске владе. Јапански официри од полиције са 100 полицаја поплали су затијем на брод „Вороњез“, а четири јапанске торпедбаче окодиле су оба руска брода. На „Вороњезу“ се налазио адмирал Рождественски.

БИОГРАД, 8 нов. — Јуче је отворена нова телефонска веза Биоград-Земун-Будимпшта.

КАНЕА, 8 нов. — Већи двоустапа предао је оружје.

ЛОНДОН, 8 нов. — Из Токија се јавља, да је мисија маркиза Ито у Кореји потпуно успјела. Потписан је уговор, по којему Јапан преузима бригу о управи спољних послова у Кореји, док би се Кореја толико осважила, да би сама могла очувати своју независност. Управа унутрашњих послова у Кореји биће поверена јапанском генералном гувернеру, који ће поступати по наредбама корејског цара.

БРЕСТ, 8 нов. — Досад извађен је 51 утопљеник са инглеског брода „Хилда“.

КОПЕНХАГЕН, 8 нов. — Овамо је стигао В. Књаз Николај Николајевић, и поздравео је новоизабраног норвешког краља Хакона.

ЦАРИГРАД, 8 новембра. — Због наговјештене поморске демонстрације против Турске са стране велесила, проносе се гласови, као да ће том приликом доћи до крвавих изгреда између мусулмана и хришћана и да ће Младо-Турци употребити тај повод за своје планове, али сви ти гласови потпуно су неосновани. Чује се такође, да је Порта одлучила, да предузме нове мјере за одбрану острва Митлене, Лемноса и Теспедоса. У турским добро обавијештеним круговима држи се, да ће Порта морати попустити велесилама.

ЛОНДОН, 9 нов. — Из Токија се јавља, да су престали нереди на руским транспортним бродовима „Владимиру“ и „Вороњезу“. Јапанска се је полиција вратила на копно.

АТИНА, 10 нов. — Бродови међународне флоте, који ће учествовати у демонстрацији против Турске, доплосили су у Пиреј и измијенили су с осталим бродовима обичне поздраве.

ПАРИЗ, 10 нов. — Португалски краљ стигао је у Париз. Дочекао га је Лубе с министрима, а у вече био је свечан објед у почаст његову код предједника републике.

ЦАРИГРАД, 10 нов. — Синоћ предат је аустро-угарском посланику одговор Портин на ваједничку ноту цариградских посланика односно македонских рефорама. Одговор одбија све предлоге посланика, без једино што Порта пристаје на продужење мандата цивилних агената вајдаље још за двије године.

КОПЕНХАГЕН, 11 нов. — Новоизабрани норвешки краљ и краљица одпутовали су пут Норвешке.

ЦАРИГРАД, 11 нов. — Критски усташи сакрили су већим дијелом њихово оружје, јер се је сама владина странка изјавила, да ће усташи оружје бити потребно идућег прољећа. Главни усташки вођа Константин Мавос намјеран је да састави велику чету, с којом ће да крене у Македонију.

ЦАРИГРАД, 12 новембра. — У прекјучерашњој ноти порта је изјавила, да јој не могуће примити предлог сила, јер би се уставова финансијске контроле за Македонију косила са султанским суверенским правима и компромитовао би се ред у земљи и повизио углед Царевине у очима поданика. Нота се завршује, да ако посланици буду настојали на своје потраживању, Порта одбија сваку одговорност за догађаје, који могу томе шљедовати. Ова нота остаће без одговора, пошто је поморска демонстрација већ ријешена.

Судски позив.

На основу решења Књ. Областног Суда на Цетињу од данас, број доњи, позивају се сви они, код којих се налазе банкноте од по 20 круна лажне вриједности, а које је протурисо кроз народ Ђуро Срдов Секулић, овданији становник, који је под кривичну истрагу, да их до 10. децембра ове године имају предати овоме или најближем Областном Суду с напоменом, да ће се послје тога дана онај, код кога би се год ухватило од ових лажних банкнота, сматрати као сукривац у злочину протуривања истих.

Број 383 —

V. 1905. 103.

Цетиње, 11. новембра, 1905. г.

Књ. Обласни Суд:
За Предједника
Судија,

1-3

Ђ. Матаковић

Објава.

Одобрењем Књ. Државног Савјета од 19. октобра ове године, Књ. Министарство Финансија узело је на себе бригу, да се стара о набавци дрва за огрјев свију државних надлештава на Цетињу за доидућу зимску сезону 1906./7. године. За поменути сврху потребита је количина дрва од 3000 кубних метара

Ко би се желио примити да поменути количину дрва посигоче у року од 25. Новембра ове до 1. Марта 1906. године, и исту продаде на Цетиње, најдаље до 1. Августа 1906., нека се пријави потписатој канцеларији до 20. Новембра т. г., којега ће се дана закључити уговор са понудиоцем најниже цијене, ако ова буде повољна за Министарство.

Понудиоци треба своје понуде да предаду у запечаћеним писмима, и да означе какву врсту дрва нуде т. ј. питама или букова.

Детаљнији услови уговора и обавјештења о предаји поменуте количине дрва могу се добити у канцеларији Министарства, сваки дан прије и послје подне, за вријеме канцеларијских часова.

Број 1279.

Цетиње, 22. октобра 1905.

Из Канцеларије
Књ. Министарства Финансија.
3-4

Службена објава.

О Г Л А С.

Јавна продаја непокретности Петра Ј. Кокота из Грахова, извршиће се 20. новембра 1905 г.

Види оглас у прилогу „Гл. Црногорац“, број 37. ов. год. —

Број 601—19—1905.

У Грахову 30. септембра 1905. год.

Кап. Аким Даковић.

P. 40. Бр. 273. 1-1

Приватне објаве.

ПИРОТЕХНИК

АНДРИЈА БАНДАЛОВИЋ
у Сплету (Далмација)

Израђује сваковрсне умјетне ватре Подуимље читаве расвјете пркава и декорирање црквених pročела.

Велико складиште разних расвјетних предмета за велике бакваде и друге свечаности.

— Цијене са свим умјерене. —

Не бој се утакнице. Солидна израда.

Цјеновнике шаљем на захтјев.

P. 42 Бр. 141 4-6

НАЈБОЉИ И НАЈЛЕПШИИ

избор за куповање

свих српско правосл. црвених утвари и то: свијетлих и црних одејада, неба, литија, барјака, полдјелеја, кретова, путира, кадионица, цјетохљебница, хивота, рипида, целиваћих и свезарских икона, руских икона у разним врстама, историјских слика и т. д. и т. д. У својој радионици

израђујем најбогатије иконостасе и Христове гробове по врло умјереној цијени.

Својим врло поштованим муштеријама јемчим, да ће код мене бити најсолидније послужени, јер држим робу прве и најбоље врсте, а продајем по цијени јефтиније него игде

Поруке изврпујем одмах најтачније и најсавјесније.

— Идустровани цјеновник шаљем у крзоплету бесплатно. —

Молећи за обилате поруцбине, јесам с поштовањем **Никола Ивковић,**
у Новом Саду, у Дунавској улици
у својој кући.

П. п. Бр. 169 1-5

БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти нашег нигда незаборављеног брата друга, мужа и оца

† **НИКОЛЕ НЕИМАРОВИЋА,**

финансијског концетана

који се, после дугог и тешког боловања у најлепшем цвијету свога живота у 37. ој години — пресели у вјечност.

На глас његове смрти како из унутрашњости тако и изван граница наше домовине — покиташе пријатељи, сродници и познаници, да нам путем телеграфа изјаве своја саучешћа и улаже наше покошено срце.

Услед чега сматрамо за особиту дужност благодарити свијема, који нам ма било којим начином ублажише нашу тугу и жалост.

Хвала покојниковим и нашим пријатељима сродницима и друговима, који покојника лично до вјечне му куће испратише.

Особита хвала дробњачким и ускокчим свештеницима и чиновницима на њиховом присутном саучешћу, који милг нам Николу онако величанствено пропратише. — Такође особита хвала мјесним учитељима, који са својим ученицима увеличаше спровод. — а особито државним говорима опростите се са милим покојником

Благодаримо друштву читаоцице, које свом предједнику оладе особите почасти и положијте скупсцијени вијенац, као видни знак љубави, поштовања и жалости.

На посљетку свима и свакоме благодаримо, ко лично или другим путем присуствова и учествова у нашој великој жалости и ублажи наше ожаловљено и покошено срце.

Шавник, 5 новем. 1905. год.

Ожалошћени:

брат друг — Ђорђа! жена Милуша; синови Вук, Момчило и Петар; брат Ђорђа; сестре Аиђа и Стака

P. 204 Бр. 170 1-1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

До два душе потресена, под притиском големе туге, која реже наша родитељска срца, приликом смрти нашег нигда незаборављеног јединца сина

НИКОЛЕ ЂУРОВА РОЛОВИЋА,

студента Нитогорске духов. семинарије

који се, послје дуге и тешке болести, пресели у вјечност у руској болници — у Житомирској Духовној семинарији 12. августа о. г. године, у 20 години живота — не можемо пропустити, а да овим путем не изречемо доживитну благодарност: Ректору, екзамину, и цијелом доктор. персоналу реченог завода, који непожалитије труди да нашег Ника из чељусти смрти отргну и овако лијепо сахраине у шкољском гробљу.

Хвала браћи: Подгоранима, Гауходљанима, Буковичанима, Бречељанима и осталим Црнинчанима, који многбројним присуством оплакаше нашег драгог Ника.

Срдачна хвала уч. Поповићу на држати сходном говору, као и онима, који нам ма којим начином саучешће у нашој великој жалости указаше. Још једанпут свима и свакоме хвала.

Брели, 1 новем 1905 год.

За ваада ожаловљени родители:

отац Ђуро, мајка Стане Роловићи и остала родбина.

P. 150 Бр. 171 1-1